

HET ZEVENVOUDIG PAD

Ik buig in liefde en dankbaarheid voor het mysterie.
En ik open mijn hart vol mededogen voor al wat leeft.

Ik zie alle schepselen als mijn broeders en zusters.
En ik draag ze zoals ik zelf gedragen zou willen worden.

In overgave vind ik vrede en ongewapend ga ik de weg.
Vrede wens ik vriend en vijand.

Niets en niemand eigen ik mij toe.
Ik leef eenvoudig en alles wordt mij geschonken.

Ieders dienaar ben ik, niemands slaaf.
Zo geef ik gehoor aan mijn roeping.

Belangeloos ga ik om met mensen.
In ieder groet ik het licht.

In vreugde leef ik dit leven.
Om mijn lippen zomaar een glimlach.

Hein Stufkens